

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in de verloskunde

<https://hdl.handle.net/1874/274715>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

Doctor in de Verloskunde,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

D^R. W. KOSTER,

GEWOON HOOGLEERNAAR IN DE FACULTEIT DER GENEESKUNDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAI

EN

VOLGENS BESLUIT DER GENEESKUNDIGE FACULTEIT,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

TE VERDEDIGEN

OP DINGSIAG DEN 24sten MAART 1868, DES AVONDS TIEN 6^{1/2} UREN,

DOOR

JOAN GOVERT VAN DER LITH,

Med. Doct.

GEBOREN TE UTRECHT.

UTRECHT,
J. DE KRUYFF.

1868.

STELLINGEN.

I.

KRISTELLER'S methode tot bespoediging der geboorte verdient aanbeveling.

II.

CRÉDÉ'S methode tot verwijdering der placenta is boven de andere methoden te verkiezen.

III.

Bij eene bloedvloeijing na de baring ga men niet te spoedig tot het inspuiten van koud water over.

IV.

Het is geene absolute contraindicatie voor het kunstmatig opwekken van partus praematurus, wanneer men weet later genoodzaakt te zullen zijn het foetus te perforeren.

V.

Het is onjuist, bij eene verdeeling der hoofdliggingen in schedel- en aangezigtsliggingen, van de eerste slechts twee soorten (1ste en 2de) aan te nemen.

VI.

Eene hangbuike geeft aanleiding tot de vorming eener dwarsligging.

VII.

De dynamische werking der verloskundige tang is voor de aanwending van dit instrument van weinig waarde.

VIII.

RITGEN'S methode, bij nakomend hoofd den funiculus umbilicalis zoo spoedig mogelijk te onderbinden, verdient aanbevolen te worden.

IX.

Zeer ten onregte wordt beweerd, dat bij prolapsus funiculi de arteriae umbilicales meer gedrukt worden dan de vena umbilicalis.

X.

Ten onregte beweert v. SIEBOLD, dat de perforatio

foetus eene voor de moeder bijzonder zachte en onschadelijke operatie is.

XI.

Men is zonder genoegzame gronden bevreesd, gedurende de aanvallen van eclampsia puerperarum chloroform toe te dienen.

XII.

Bij eclampsia gravidarum, parturientium et puerperarum vermijde men zooveel mogelijk elke bloedonttrekking.

XIII.

Ten onregte wordt aan chinine eene ecbolische werking toegeschreven.

XIV.

Het bestaan van eene superfoecundatie is onbewezen.

XV.

Het comprimeren der aorta abdominalis, bij eene bloedvloeiing uit de baarmoeder na de baring, moet als het laatste redmiddel beschouwd worden.

XVI.

Het scheelzien eener min mag geene reden zijn haar als zoodanig af te keuren.

XVII.

De kleursverandering der linea alba en de netvormige strepen op den buikwand bij eene niet zwangere of in de eerste helft der zwangerschap verkeerende vrouw, bewijst volstrekt niet, dat zij reeds vroeger zwanger geweest is.

XVIII.

Eene verdeling der puerperale psychosen in symptomatische, in bij bestaanden aanleg door de baring of het kraambod uitgekokene en in idiopathische berust op onjuiste gronden.

XIX.

Het hulp verleenen bij de baring behoort bijna geheel tot den werkkring der vrouw.

XX.

Het bestaan van eenen, met den descensus testicularum homologen, descensus ovariorum is onbewezen.

XXI.

Het liquor amnii strekt niet tot voeding van het foetus.

XXII.

De fissura transversa cerebri is een overblijfsel der ruggermergs-groeve.

XXIII.

Eene verdeling der hersenen van het foetus der zoogdieren in reuk-, gezichts- en gehoorhersenen berust op onjuiste gronden.

XXIV.

De benaming „nervus opticus” voor het daarmee bedoeld wordend deel is onjuist.

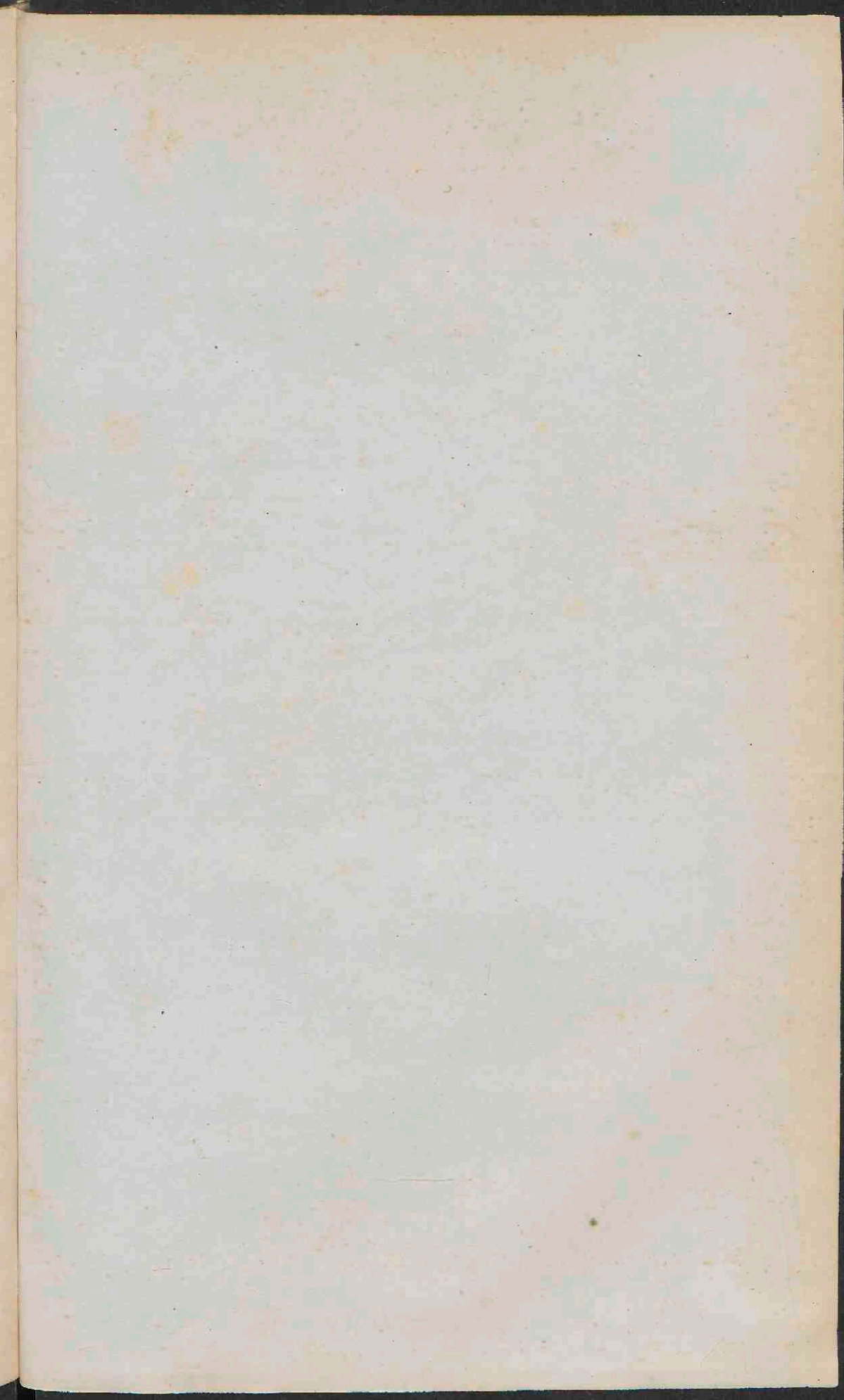
XXV.

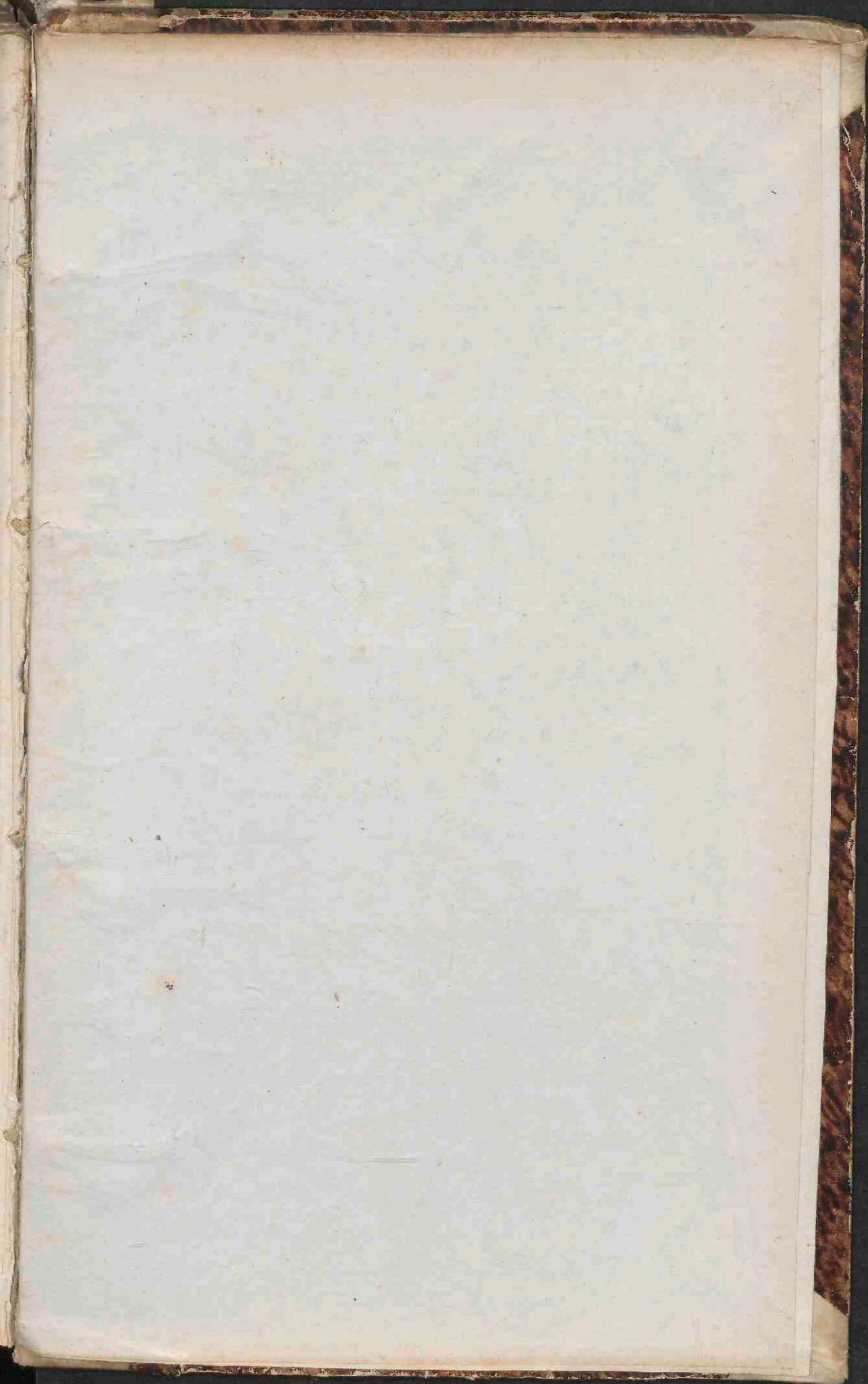
De uitwendige huid, die het hoornvlies bij het embryo bedekt, blijft bij den mensch altijd bestaan.

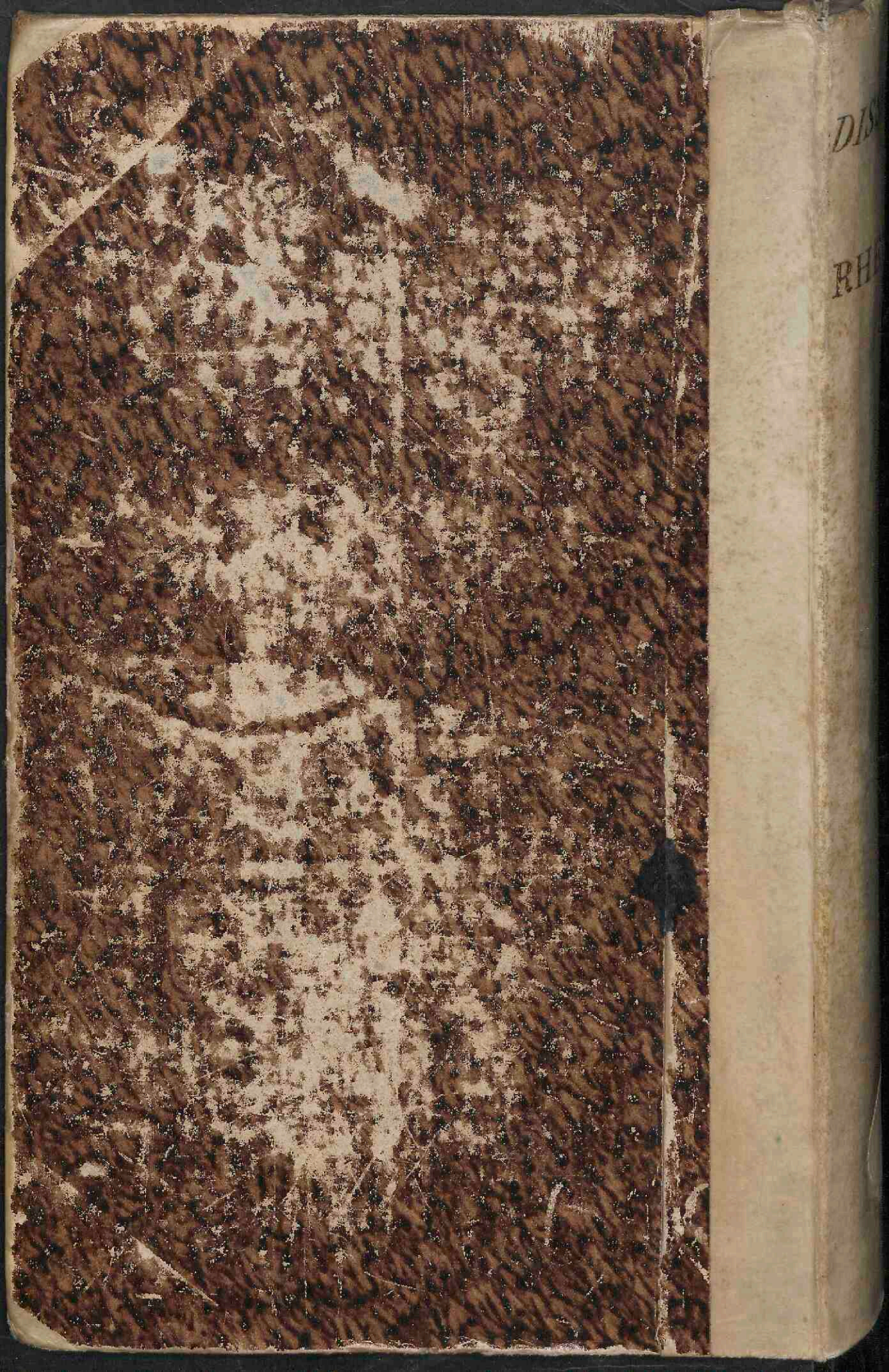
XXVI.

De verloskundige is in sommige gevallen tot de perforatio foetus vivi verplicht.

187054

DIS

RH